

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 51a/2016

privind controlul constituționalității
Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură

CHIȘINĂU

29 aprilie 2016

Curtea Constituțională, statuând în componența:

DI Alexandru TĂNASE, *președinte*,
DI Aurel BĂIEȘU,
DI Igor DOLEA,
DI Victor POPA, *judecători*,
cu participarea dnei Eugenia Mița, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 27 aprilie 2016,
Înregistrată la aceeași dată,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 29 aprilie 2016 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La 27 aprilie 2016, deputații Vladimir Țurcan și Vasile Bolea au adresat Curții Constituționale o sesizare, prin care solicită controlul constituționalității Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură.

A. Motivele sesizării

2. Motivele sesizării, astfel cum au fost expuse de autorul sesizării, pot fi rezumate după cum urmează.

3. La 25 februarie 2016 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 3 cu privire la procuratură, care a fost publicată la 25 martie 2016.

4. Legea cuprinde o nouă abordare în partea ce ține de structura procuraturii, modul de numire a Procurorului General, selecția și cariera procurorilor, precum și componența și competența Consiliului Superior al Procurorilor.

5. Articolul 98 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 stabilește că legea va intra în vigoare la 1 august 2016, cu excepția prevederilor articolului 17 alin. (10)–(12), în partea ce se referă la numirea Procurorului General de către Președintele Republicii, care vor intra în vigoare după modificarea Constituției Republicii Moldova.

6. Autorii sesizării susțin că noua Lege cu privire la procuratură este contrară prevederilor articolelor 7, 76, 111, 124 și 125 din Constituție.

B. Legislația pertinentă

7. Prevederile relevante ale Constituției (republicată în M.O., 2016, nr.78, art.140) sunt următoarele:

Articolul 7 Constituția, Lege Supremă

„Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”

Articolul 76 Intrarea în vigoare a legii

„Legea se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei. Nepublicarea legii atrage inexistența acesteia.”

Articolul 111 Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia

(1) Găgăuzia este o unitate teritorială autonomă cu un statut special care, fiind o formă de autodeterminare a găgăuzilor, este parte integrantă și inalienabilă a Republicii Moldova și soluționează de sine stătător, în limitele competenței sale, potrivit prevederilor Constituției Republicii Moldova, în interesul întregii populații, problemele cu caracter politic, economic și cultural.

(2) Pe teritoriul unității teritoriale autonome Găgăuzia sânt garantate toate drepturile și libertățile prevăzute de Constituția și legislația Republicii Moldova.

(3) În unitatea teritorială autonomă Găgăuzia activează organe reprezentative și executive potrivit legii.

(4) Pământul, subsolul, apele, regnul vegetal și cel animal, alte resurse naturale aflate pe teritoriul unității teritoriale autonome Găgăuzia sânt proprietate a poporului Republicii Moldova și constituie totodată baza economică a Găgăuziei.

(5) Bugetul unității teritoriale autonome Găgăuzia se formează în conformitate cu normele stabilite în legea care reglementează statutul special al Găgăuziei.

(6) Controlul asupra respectării legislației Republicii Moldova în unitatea teritorială autonomă Găgăuzia se exercită de Guvern, în condițiile legii.

(7) Legea organică care reglementează statutul special al unității teritoriale autonome Găgăuzia poate fi modificată cu votul a trei cincimi din numărul deputaților aleși în Parlament.

Articolul 124 Atribuțiile și structura [Procuraturii]

(1) Procuratura reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești în condițiile legii.

(2) Sistemul organelor Procuraturii cuprinde Procuratura Generală, procuraturile teritoriale și procuraturile specializate.

(3) Organizarea, competența și modul de desfășurare a activității Procuraturii sunt stabilite prin lege.

Articolul 125 Mandatul procurorilor

(1) Procurorul General este numit în funcție de către Parlament, la propunerea Președintelui acestuia.

(2) Procurorii ierarhic inferiori sunt numiți de Procurorul General și îi sunt subordonați.

(3) Mandatul procurorilor este de 5 ani.

(4) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția activității didactice și științifice.

(5) În exercitarea mandatului procurorii se supun numai legii.

8. Prevederile relevante ale Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură (M.O., 2016, nr. 69-77, art.113) sunt următoarele:

Articolul 1 Procuratura

„Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești care, în procedurile penale și în alte proceduri prevăzute de lege, contribuie la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății.”

Articolul 17 Numirea în funcția de Procuror General

„(1) Pentru funcția de Procuror General poate candida persoana care întrunește următoarele condiții:

a) are o experiență profesională de cel puțin 10 ani în domeniul dreptului, dintre care cel puțin 5 ani în funcția de procuror;

b) îndeplinește condițiile prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. a), b), c), d), f), g) și h);

c) are calități manageriale;

d) în ultimii 3 ani până la anunțarea concursului nu a fost membru și/sau nu a desfășurat activități cu caracter politic în cadrul unui partid politic sau al unei organizații social-politice;

e) în ultimele 6 luni nu a deținut calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor.

(2) Candidatul la funcția de Procuror General este selectat pe bază de concurs public, organizat de către Consiliul Superior al Procurorilor, care cuprinde următoarele etape:

a) preselecția candidaților în baza dosarelor depuse;

b) interviul susținut în fața Consiliului Superior al Procurorilor.

(3) Modul de organizare și desfășurare a concursului se stabilește printr-un regulament aprobat de către Consiliul Superior al Procurorilor. Etapa interviului se transmite on-line în timp real. Consiliul Superior al Procurorilor asigură accesul reprezentanților mass-media la ședința în care are loc interviul.

(4) Procesul de selecție a candidatului pentru funcția de Procuror General se desfășoară potrivit unor criterii obiective, bazate pe merit, ținându-se cont de pregătirea profesională, integritatea și capacitățile acestuia.

(5) Informația privind inițierea și desfășurarea concursului se publică pe paginile web oficiale ale Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor, cu cel puțin o lună înainte de data-limită de depunere a dosarelor.

(6) Dosarul de participare la concurs, care cuprinde actele indicate la art. 22 alin. (2) lit. a), b), c), e), f) și g), scrisoarea de motivare și conceptul de management și dezvoltare instituțională, se depune la Consiliul Superior al Procurorilor și se înregistrează în modul stabilit. Dosarele incomplete sau depuse după expirarea termenului-limită nu se examinează.

(7) În momentul depunerii actelor, candidații la funcția de Procuror General sânt informați despre inițierea verificării conform Legii nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice și Legii nr. 269-XVI din 12 decembrie 2008 privind aplicarea testării la detectorul comportamentului simulat (poligraf). Solicitantul va semna declarația de verificare și își va prezenta acordul scris pentru testarea la poligraf.

(8) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data-limită pentru depunerea dosarelor, Consiliul Superior al Procurorilor întocmește lista candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs și o afișează pe pagina sa web oficială, indicând data la care va avea loc interviul.

(9) Interviewarea candidaților are loc în ședință publică.

(10) Candidații sânt evaluați de către fiecare membru al Consiliului Superior al Procurorilor în baza criteriilor aprobate de Consiliu. Punctajul final reprezintă media punctajului oferit de către toți membrii Consiliului Superior al Procurorilor. Candidatul care a acumulat cel mai mare punctaj este propus, de către Consiliul Superior al Procurorilor, Președintelui Republicii pentru a fi numit în funcția de Procuror General.

NOTĂ: Prevederile art.17 alin.(10) în partea ce se referă la numirea procurorului general de către Președintele Republicii intră în vigoare după modificarea Constituției

(11) Președintele Republicii poate respinge o singură dată candidatura propusă de Consiliul Superior al Procurorilor pentru funcția de Procuror General în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către candidat a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selecție a acestuia. Refuzul de numire trebuie să fie motivat și se face în termen de 15 zile lucrătoare de la data recepționării propunerii.

NOTĂ: Prevederile art.17 alin.(11) în partea ce se referă la numirea procurorului general de către Președintele Republicii intră în vigoare după modificarea Constituției

(12) La propunerea repetată a aceluiași candidat, făcută cu votul a 2/3 din numărul membrilor Consiliului Superior al Procurorilor, Președintele Republicii emite, în termen de 5 zile lucrătoare, decretul privind numirea candidatului în funcția de Procuror General.

NOTĂ: Prevederile art.17 alin.(12) în partea ce se referă la numirea procurorului general de către Președintele Republicii intră în vigoare după modificarea Constituției

(13) Procurorul General este numit în funcție pentru un mandat de 7 ani, fără dreptul de a fi numit din nou în această funcție.

(14) După încetarea exercitării mandatului, Procurorul General își poate continua activitatea în orice funcție de procuror vacantă, aleasă de el, fiind numit fără concurs.”

Articolul 26

Procedura de selecție a candidatului la funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia

„(1) Candidatul la funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia este selectat de Adunarea Populară a Găgăuziei în baza condițiilor și criteriilor stabilite de prezenta lege și regulamentul aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor. Candidatul se selectează în urma unui concurs public organizat și desfășurat în conformitate cu procedura stabilită de legea locală adoptată de Adunarea Populară.

(2) La aprecierea participanților la concursul pentru funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, Adunarea Populară aplică punctaj în conformitate cu regulamentul aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

(3) Adunarea Populară propune candidatura selectată Consiliului Superior al Procurorilor pentru verificare.

(4) În baza materialelor prezentate de Adunarea Populară, Consiliul Superior al Procurorilor, în termen de o lună, verifică respectarea procedurii și corespunderea candidatului condițiilor și criteriilor prevăzute de prezenta lege și regulamentul aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor și propune Procurorului General numirea sa în funcție.

(5) În cazul în care identifică încălcări în procedura de selecție a candidatului sau acesta nu corespunde unor condiții sau criterii, Consiliul Superior al Procurorilor va respinge motivat candidatura propusă de Adunarea Populară.

(6) Adunarea Populară poate propune în mod repetat aceeași candidatură cu votul a 2/3 din membrii săi. În cazul în care constată în mod repetat încălcări de procedură sau necorespunderea candidatului unor condiții ori criterii, Consiliul Superior al Procurorilor va respinge motivat candidatura. Aceeași candidatură respinsă a doua oară din cauza necorespunderii unor condiții sau criterii nu mai poate fi propusă la funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, urmând a fi organizat un nou concurs.”

Articolul 69

Componența Consiliului Superior al Procurorilor

„(1) Consiliul Superior al Procurorilor este constituit din 12 membri.

(2) Din Consiliul Superior al Procurorilor fac parte de drept Procurorul General, procurorul-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, președintele Consiliului Superior al Magistraturii și ministrul justiției.

(3) Cinci membri ai Consiliului Superior al Procurorilor sânt aleși de către Adunarea Generală a Procurorilor din rândul procurorilor în funcție, prin vot secret, direct și liber exprimat, după cum urmează:

a) un membru din rândul procurorilor Procuraturii Generale;

b) patru membri din rândul procurorilor de la procuraturile teritoriale și de la cele specializate.

(4) Trei membri ai Consiliului Superior al Procurorilor sânt aleși prin concurs din rândul societății civile, după cum urmează: unul de către Președintele Republicii, unul de către Parlament și unul de către Academia de Științe a Moldovei. Candidații la funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor din partea societății civile trebuie să aibă studii superioare juridice și experiență în domeniul dreptului de cel puțin 3 ani.

(5) Sânt considerați aleși în calitate de membri ai Consiliului Superior al Procurorilor procurorii care au acumulat cel mai mare număr de voturi la Adunarea Generală a Procurorilor. Următorii procurori de pe lista candidaților care au acumulat cel mai mare număr de voturi suplinesc funcțiile vacante în ordine descrescătoare după numărul de voturi acumulat.

(6) Candidații la funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor trebuie să se bucure de o reputație ireproșabilă și să fie o autoritate recunoscută în domeniile lor de activitate.

(7) Nu pot fi membri ai Consiliului Superior al Procurorilor procurorii care au sancțiuni disciplinare nestinse și persoanele care au fost declarate vinovate de comiterea unei infracțiuni.

(8) Procurorii aleși în calitate de membri ai Consiliului Superior al Procurorilor se detașează din funcție pe durata exercitării mandatului.

(9) Membrii Consiliului Superior al Procurorilor, cu excepția membrilor de drept, nu pot exercita o altă activitate remunerată, afară de cea didactică, de creație, științifică, sportivă sau în cadrul asociațiilor obștești.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorilor sesizării

9. În motivarea sesizării, autorii susțin că unele norme ale Legii cu privire la procuratură contravin Constituției.

10. Astfel, autorii menționează că, potrivit art. 1 din Legea cu privire la procuratură, „Procuratura [...] **contribuie** la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății”, în timp ce Constituția, la art. 124 alin. (1), prevede că „Procuratura [...] **apără** ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești în condițiile legii”. În acest sens, în sesizare se susține că respectivele reglementări constituie o limitare a competențelor procuraturii.

11. De asemenea, autorii invocă neconcordanța prevederilor art. 17 din Legea cu privire la procuratură, prin care se reglementează un nou mecanism de numire a Procurorului General, cu art. 125 din Constituție.

12. La fel, autorii sesizării menționează că dispozițiile art. 26 din Legea cu privire la procuratură, în partea ce ține de procedura de selecție a candidatului la funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, vin în contradicție cu prevederile art. 21 din Legea nr. 344 din 23 decembrie 1994 privind statutul juridic special al Găgăuziei, care stabilesc o altă modalitate de numire. În acest sens, autorii sesizării susțin că legea care reglementează statutul Găgăuziei, care, potrivit art. 111 din Constituție, se modifică cu votul a trei cincimi din numărul deputaților aleși, este o lege specială în raport cu Legea cu privire la procuratură și se aplică cu prioritate.

13. Totodată, autorii sesizării contestă art. 69 alin. (9) din Legea cu privire la procuratură, potrivit căruia membrii Consiliului Superior al Procurorilor, cu excepția membrilor de drept, nu pot exercita o altă

activitate remunerată, afară de cea didactică, de creație, științifică, sportivă sau în cadrul asociațiilor obștești. În același timp, art. 125 alin. (4) din Constituție stabilește că funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția activității didactice și științifice.

14. În final, autorii sesizării susțin că prevederile art. 17 alin. (10) – (12) din Legea cu privire la procuratură vor intra în vigoare nu la data indicată în textul Legii, ci după modificarea Constituției, „un eveniment viitor, realizarea căruia este incertă”, prin aceasta încălcându-se art. 76 din Constituție, potrivit căruia legea intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial sau la data prevăzută în textul legii.

B. Aprecierea Curții

15. Examinând admisibilitatea sesizării, Curtea reține următoarele.

16. În temeiul articolului 135 alin.(1) lit. a) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. a) din Codul jurisdicției constituționale, sesizarea privind controlul constituționalității legilor ține de competența Curții Constituționale.

17. Articolele 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul Jurisdicției Constituționale abilitază deputații în Parlament cu dreptul de a sesiza Curtea Constituțională.

18. În speță, Curtea reține că autorii sesizării invocă în esență faptul că Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură încalcă prevederile articolelor 76, 111, 124 și 125 din Constituție.

19. Curtea reține că prerogativa cu care a fost investită prin articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție presupune stabilirea corelației dintre normele/actele contestate și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia.

20. Curtea constată că, deși autorii sesizării solicită controlul integral al Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură, în esență în sesizare se susține doar neconstituționalitatea articolelor 1, 17 alin. (10) - (13), 26 și 69 alin. (9) din lege.

21. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate a art. 1 din Legea cu privire la procuratură, potrivit căruia procuratura *contribuie la respectarea ordinii de drept*, în timp ce Constituția, la art. 124 alin. (1), prevede că procuratura *apără ordinea de drept*, Curtea relevă că diferența textuală sus menționată nu este de natură să schimbe substanța atribuțiilor procuraturii, or, conform analizei sistemice a cadrului legislativ intern, procuratura nu este singura autoritate publică care asigură ordinea publică, ci contribuie la asigurarea acesteia de rând cu celelalte autorități publice investite cu asemenea atribuții.

22. Totodată, Curtea menționează că, fiind adoptată în contextul reformei justiției, noua lege cu privire la procuratură cuprinde un șir de modificări importante în activitatea și funcționarea procuraturii, care implică o intervenție legislativă atât în normele constituționale, cât și în alte legi.

23. În acest sens, Curtea constată că, potrivit noii Legi cu privire la procuratură, Procurorul General urmează a fi numit și destituit din funcție de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor, și va exercita activitatea pe un mandat de 7 ani, care nu poate fi reînnoit. În același timp, potrivit actualelor prevederi constituționale (art.125 din Constituție), Procurorul General este numit în funcție de către Parlament, la propunerea Președintelui acestuia.

24. Curtea reține că prevederile legale ce țin de numirea în funcție a Procurorului General nu pot fi puse în aplicare fără a fi modificate normele constituționale. Ținând cont de aceste circumstanțe, legiuitorul, în dispozițiile finale ale Legii cu privire la procuratură (art. 98), a stabilit că legea intră în vigoare la 1 august 2016, cu unele excepții. Respectiv, prevederile art. 17 alin. (10)–(12), în partea ce se referă la numirea Procurorului General de către Președintele Republicii, vor intra în vigoare după modificarea Constituției Republicii Moldova.

25. Curtea menționează că intrarea în vigoare a legii marchează momentul în care aceasta dobândește forță obligatorie. În jurisprudența sa Curtea a reținut că:

„1. **Intrarea în vigoare a legii conform art. 76 din Constituție semnifică:**

[...]

b) legea publicată în „Monitorul Oficial al Republicii Moldova” intră în vigoare:

- la data publicării, inclusiv în cazurile când această dată nu este prevăzută expres în textul legii;

- **la data prevăzută în textul ei**, dar care nu poate precede data publicării legii;

[...]

d) modul de intrare în vigoare a legii se referă atât la lege în întregime, cât și la părțile ei componente.”

[HCC nr. 32 din 29 octombrie 1998]

26. Curtea reține că stabilirea în Legea cu privire la procuratură a faptului că unele prevederi vor intra în vigoare după operarea modificărilor la Constituție nu poate fi calificată ca lipsa unei date de punere în aplicare a normelor.

27. Totodată, Curtea observă că în art. 98 alin. (1) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură legiuitorul a stabilit că până la intrarea în vigoare a modificărilor la Constituție se vor aplica prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la procuratură în partea ce ține de organul care numește Procurorul General. Astfel, unor prevederi din Legea cu privire la procuratură în redacția veche li s-a atribuit efect ultraactiv.

28. Prin urmare, Curtea reține că, în partea ce ține de intrarea în vigoare a Legii cu privire la procuratură, normele acesteia sunt redactate într-un mod suficient de precis ca orice persoană să îi poată anticipa efectele și să-și conformeze conduita în mod corespunzător, fiind astfel compatibilă cu exigențele prevăzute de articolul 76 din Constituție.

29. Adicional, Curtea reamintește că la 19 aprilie 2016 a fost avizat pozitiv proiectul de lege pentru modificarea articolelor din Constituție referitoare la instituția procuraturii (Avizul nr. 5).

30. De asemenea, Curtea nu poate reține criticile referitoare la neconcordanța între articolul 69 alin. (9) din Legea cu privire la procuratură și articolul 125 alin. (4) din Constituție, în partea ce ține de incompatibilități, întrucât norma constituțională invocată se referă la *incompatibilitățile funcției de procuror*, iar norma legală menționată reglementează *incompatibilitatea funcției de membru al Consiliului Superior al Procurorilor*, trei dintre care, de altfel, sunt aleși, prin concurs, din rândul societății civile. În partea ce ține de incompatibilitatea funcției de procuror, art. 14 alin. (1) din lege stabilește că aceasta este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, precum și cu alte activități remunerate sau neremunerate. Alineatul (2) al articolului menționat prevede că procurorul poate desfășura activități didactice și științifice.

31. În partea ce ține de alegațiile autorilor sesizării privind caracterul special al Legii nr. 344 din 23 decembrie 1994 privind statutul juridic special al Găgăuziei și în acest sens aplicarea cu prioritate a prevederilor art. 21 din această lege, care reglementează modul de desemnare a procurorului-șef al procuraturii UTA Găgăuzia, în raport cu noile prevederi ale Legii cu privire la procuratură, Curtea menționează următoarele.

32. Curtea reține că, potrivit art. 111 alin.(7) din Constituție, legea care reglementează statutul special al unității teritoriale autonome Găgăuzia poate fi modificată cu votul a trei cincimi din numărul deputaților aleși în Parlament. În același timp, norma constituțională menționată atribuie legea care reglementează statutul juridic al Găgăuziei la *categoria legilor organice*.

33. Curtea subliniază că, potrivit art. 72 alin. (1) din Constituție, Parlamentul adoptă legi *constituționale, legi organice și legi ordinare*. În jurisprudența sa Curtea a reținut că *nici o lege organică nu poate fi pusă în condiții de superioritate față de alte legi organice* adoptate de Parlament (HCC nr.9 din 18 februarie 1999, HCC nr.12 din 11 martie 1999).

34. Astfel, Curtea reține că ambele legi puse în discuție sunt legi organice cu aceeași forță juridică, iar în cazul existenței unor divergențe între acestea urmează a fi utilizate principiile generale de aplicare a legii în timp.

35. În lumina celor expuse, Curtea menționează că sesizarea este nefondată și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în conformitate cu prevederile articolului 26 alin. (1), din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolelor 61 alin.(3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea deputaților Vladimir Țurcan și Vasile Bolea privind controlul constituționalității Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în „Monitorul Oficial al Republicii Moldova”.

Președinte

Alexandru TĂNASE

*Chișinău, 29 aprilie 2016
DCC nr. 30
Dosarul nr. 51a/2016*